

کلیه نقاط کر مسیرات غرب از حیث بدی آب و هوا در عدداد جایندرو پشت کوه
محسوب و ربع حقوق بعنوان فوق العادة بدی آب و هوا بامأمورین غیر محلی
پرداخته میشود

ب. ن ۲۵ ر ۱۴۱

تنک ملاوی از نقاط لرستان، از نقاط بدآب و هوا بمانخذ ربع حقوق
محسوب میباشد.

ب. ن ۲۵ ر ۱۲۶

انارک جزء نقاط بدآب و هوا محسوب است

ت. ن ۲۰ ر ۲۰۲

نقاط یزدان، آهنگران، آواز، دوروح از توابع بیرجند جزو نقاط بدآب و هوا
محسوب و بامأمورین اعزامی بنقطاً یزدان و آهنگران بمانخذ دیع و آواز و دوروح
بمانخذ خمس ثابت فوق العادة بدی آب و هوا پرداخته میشود.

(رتیدیل مأموریت ذادرس)

آبله کوبی -

آبله کوبی عمومی مجانی تصویب شده ۲۶ مهر ماه ۱۳۱۱ مص بموجب قانون ۱۱ خرداد

۳۲۰ ق ۱۱ خرداد

ما ۱۶ - آبله کوبی در دو ماه اول ولادت و تجدید آن در هفت سالگی و سیزده سالگی و بیست و یک سالگی اجباری است و اولیای اطفال مکلفند که برای آبله کودکان خود اقدام نمایند و مدیران دبستان و دبیرستان و آموزشگاه ها و دانشکده ها در موقع ورود داشت آمرزان و در نقاطی که بهداری کل اعلام نمایند کلیه بنگاه های ملی و دولتی و بازرگانی در موقع استخدام کارمندان و شاگردان باید گواهی نامه آبله کوبی مطالبه نمایند.

متخلفین از این ماده و همچنین اولیای اطفال که تایک مام پس از آگهی آبله کوبی طفای که در زیر سر پرستی آنها است و یا به تجدید آبله کوبی اقدام ننمایند بمناسه الی هفت روز حبس و ۱۰ الی ۵۰ ریال کیفر نقدی محکوم خواهند شد.

ما- ۱۷ در موقع شیوع بیماری آبله بهداری کل آبله کوبی عمومی اجباری را اعلام مینماید، در این مورد کلیه پزشکان کشور موظفند اشخاصی را که برای این امر مراجعه می‌نمایند برای کان آبله کوبی نمایند و پزشک متخلص از این ماده از هشت روز تا یکماه بحبس تأدیبی محکوم خواهد شد.

ما- ۱۸ - با مایع آبله کوبی انسانی آبله کوبی منوع است، متخلص از هشت روز تا یکماه و پرداخت ۵۱ تا ۵۰۰ ریال یا یکی از این دو مجازات محکوم می‌شود.

(ر. بیماریهای واکیر)

آتش بازی - آ.خ

بند ۵ از ما- ۱

کسانی که در نقاط و معابر عمومی آتش بازی نمایند و همچنین اشخاصی که در اماکن خصوصی بدون اجازه رسمی آتش بازی نمایند و نیز کسانی که در نقاط منوعه تیر اندازی نمایند یک الی دو روز حبس تکدیری یا بتائیده سه الی ۱۰ ریال غرامت محکوم می‌شوند.

(راسلحه ر. بازوت)

آثار ملی - ق حفظ آثار ملی تصویب شده ۱۲ ار ۱۳۰۹

۱ - کلیه آثار صنعتی و اینه و اماکن را که تا اختتام دوره زندیه در ایران احداث شده اعم از منتقل و غیر منتقل با رعایت ماده ۲ این قانون میتوان جزء آثار ملی محسوب داشت و در تحت حفاظات و نظارت میباشد.

۲ - دولت مكلف است از کلیه آثار ملی ایران که فعلا معلوم است و حیثیت تاریخی و علمی و صنعتی خاص دارد فهرستی ترتیب داده بعد ها هر چه مکشف شود ضمیمه فهرست مزبور نماید. فهرست بعد از تنظیم طبع و باطلاع عامه خواهد رسید.

۳ - اشخاصی که مالک یا متصرف مالی باشند که در فهرست آثار ملی ثبت شده باشد میتوانند حق مالکیت یا تصرف خود را حفظ کنند لاکن نباید دولت را از اقداماتی که برای حفاظات آثار ملی لازم میداند ممانعت نمایند. در صورتی که عملیات دولت برای حفاظت مستلزم مخارجی شود دولت از مالک مطالبه عوض نخواهد کرد

و اقدامات مالک را متزلزل نخواهد نمود.

۴- عملیات زیر منوع و مرتکبین آن بوجب حکم محکمه، باده پنجاه الى هزار تومن محکوم خواهند شد و خسارت واردہ بر آثارملی را میتوان از ایشان اخذ نمود :

الف- منهدم کردن یا خرابی وارد آوردن آثار ملی و مستور ساختن روی آنها باندود یا رنگ و رسم کردن خطوط و نقوش بر آنها

ب- اقدام به عملیاتی در مجاورت آثار ملی که سبب تزلزل بنیان یا تغییر صورت آنها بشود .

ج- تملک و معامله بدون اجازه دولت نسبت به مصالح و مواد متعلقه با بنیه مذکوره در فهرست آثار ملی و اقدام به مرمت و تجدیدبنای از آثار ملی که در تصرف اشخاص باشد باید با اجازه و تحت نظر دولت واقع شود و الا مجازات سابق الذکر ممکن است به مرتكب تعلق گیرد.

۵- اگر کسی مالی را که در فهرست آثارملی ثبت شده بدون اطلاع و از ادارت فرهنگ یا نمایندگان او بفروشد محکوم بجزای تقاضی معادل قیمت فروش مال خواهد شد . و نیز دولت میتواند مال را از مالک جدید اخذ نموده و قیمتی را که او پرداخت نموده با پرداخت کند خریدار نیز اگر از ثبت مال در فهرست آثار ملی مطلع بوده و خریده باشد مانند فروشند مجازات خواهد شد مگر اینکه او بدولت اعلام کرده باشد .

۶- حفر اراضی و کاوش برای استخراج آثار ملی منحصرآ حق دولت است، میتواند عمل کرد یا با شخص دیگر واکنار نماید.

۷- حفاری- اگر برای کشف آثار ملی و تحقیقات علمی باشد حفاری علمی و اگر برای فروش اشیاء عتیقه باشد حفاری تجاری است. اجازه حفاری علمی توسط مؤسسات علمی داده می شود، در اینه و اموال غیر متنقل که در فهرست آثار ملی ثبت شده حفاری تجاری منوع است، در اراضی که مالک خصوصی دارد گذشته از اجازه دولت استرضاي مالک را نیز لازم دارد. در محل های که در فهرست آثار ملی

ثبت شده و یا دولت پس از اقدامات اکتشافیه آنها را در فهرست ثبت کرده مالک حق امتناع از اجازه و حفاری ندارد و فقط میتواند حقی مطالبه کند و مأخذ این حق ضعف اجرة المثل زمینی است که مالک از استفاده آن محروم می‌گردد، بعلاوه خسارته که به مالک وارد می‌شود و مخارجی که بعد از حفاری برای اعادة ملک به حالت اولیه باید نمود.

۸ - در ضمن عملیات حفاری آنچه که در یک محل و یک موسوم کشف شود اگر هستیمیاً توسط دولت کشف شده باشد متعلق بدولت است و اگر دیگری کشف کرده باشد دولت تا ده قدره از اشیائی که حیثیت تاریخی و صنعتی دارد میتواند انتخاب و تملک نماید از بقیه نصف را بکاشف واگذار و نصف دیگر را ضبط کند هرگاه کلیه اشیاء بزایدبر ده قدره باشد و دولت همه را ضبط کند مخارجی را که حفر کننده متحمل شده است باو میردادزد، اینه واجزاء اینه از تقسیم فوق مستثنی است و دولت میتواند تمام را تصرف نماید. مقصود از یک موسوم یک دوره عملی است که مدت آن از یکسال بیشتر نباشد.

۹ - هر کس اموال منقوله که مطابق این قانون از آثار ملی محسوب تواند شد بر حسب تصادف بدست آورد، اگر چه در ملک خود او باشد باید هر چه زود تر بوزارت فرهنگ یانمایند گان او اطلاع دهد، متخلفین و همچنین کسانی که بدون اجازه و اعلام دولت حفاری نمایند و کسانی که اموال آثار ملی را بطور قاجاق از مملکت خارج کنند محکوم به دو الی بیست هزار تومن خواهند شد و اشیاء مکتشفه به نفع دولت ضبط می‌شود.

۱ - کسانی که بخواهند تجارت عتیقه را کسب خود قرار دهند باید از دولت تحصیل اجازه کرده باشند و همچنین خارج کردن آنها از مملکت باجازه دولت باید باشد و اگر کسی بدون اجازه در صدد خارج کردن اشیاء که در فهرست آثار ملی ثبت شده بر آید اشیاء مزبور ضبط دولت میشود

۱۱ - برای اشیائی که از آثار ملی محسوب است هرگاه بخواهند تقاضای جواز صدور نمایند دولت حق دارد از اجازه صدور امتناع کند و به قیمتی که صادر کننده